

LA FI

Alguna vegada heu pensat com seria la fi? No la fi de la planeta Terra sinó la fi de la societat.

Jo vaig estar quan varen assassinar al president. Jo també hi era quan les manifestacions es varen enfonsar i quan les màquines varen aturar de funcionar.

Durant la Covid-19 creia que el món estava en la seva final, però encara quedava molt més...

El 7 de novembre de 2036 va començar la fi. Va haver un gran silenci, no se podia sentir res. El gran silenci va durar almenys 4 minuts i després vaig sortir de ca meva.

Vaig veure persones lluitant pels carrers de la meva ciutat. Jo era policia i tenia una arma. No sabia que estava passant. Vaig conduir el meu cotxe a fora de la ciutat.

Abans no sabia res, ara sé molt més. Conec les regles d'aquest món:

- 1: No vagis a la ciutat per què és el territori de Satun (la tribu més perillosa).
- 2: Agafa tot el que vegis (el més important és munició, aigua i gasolina).
- 3: Cuida la teva salut (quasi tots els hospitals estan a la ciutat).

Som a un bosc caminant, pensant com ho he perdut tot. El meu treball, la meva família i tot el que tenia de bo a la meva vida.

Vaig trobar un campament abandonat. Vaig dormir devora del foc un parell de dies i després vaig seguir. Vaig escriure al meu diari: és molt avorrit, l'únic que faig és caminar, conduir i dormir.

Vaig pensar que tot això era com la pel·lícula Mad Max, de Mel Gibson.

L'endemà vaig anar a un dels territoris perillosos, el territori de Luhan: un campament militar que havien sobreviscut perquè allà tenien armes i munició per vuit anys o més!

He d'anar allà perquè no tenc munició, ni aigua. Quan vaig arribar me varen confiscar les meves armes. Em varen preguntar què els donaria a canvi del que jo necessitava. Els vaig contestar que els donaria el cotxe. Varen acceptar i em varen deixar anar.

La meva idea era anar a la ciutat i recuperar la justícia en aquell territori. A la ciutat hi havia tropes de l'amo Satun. Vaig començar a disparar. Em varen deixar quasi mort i em dugueren a l'amo Satun. Em va dir com volia conquerir tot i que res podria aturar a l'amo Satun.

Mentres parlava recordava que tenia dues granades i les vaig activar. Vàrem morir, però vaig inspirar un munt de gent per recuperar una part petita de la societat i la justícia.

Des d'aquell dia la meva història es va contar com una llegenda, llegenda en que una sola persona pot fer la diferència.

Arturo Morales.